

Чрез Административен съд – София град
адм. дело № 2552 /2014г. , II отделение, 23 с-в
ДО Върховния административен съд

ЧАСТНА ЖАЛБА

От Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на град Варна чрез подписа
Чрез председателя на Инициативния комитет Юлиан Атанасов Чолаков,
Адрес: бул. „Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

СРЕЩУ Определение № 4197 от 27.08.2014г., постановено по адм. дело № 2552 от 2014г. на АССГ, Второ отделение 23 състав

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Моля настоящата жалба да се счита за оттеглена в случай, че председателят на АССГ уважи искането за налагане на глоба на главния директор на ГД „ГРАО“ с аргумент, че съдебното решение **не е** изпълнено и разпоредбата за налагането на глобата влезе в сила преди влизането в сила на определението на ВАС по настоящата частна жалба.

I. Доводи за наличието на неизпълнение на съдебното решение.

В становището по делото на главен юрисконсулт Пламен Кованджиев (вх.№ 22364 от 25.08.2014г. по описа на АССГ) и в приложеното становище на главния директор на ГД „ГРАО“ Иван Гетов (изх.№ 92-00-326 от 28.08.2014г. по описа на МРР), **се твърди**, че вписаният в протокола от 04.07.2014г. брой на лицата с избирателни права е определен съгласно чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС във връзка с чл.42 ал.1 от Конституцията (български граждани, навършили 18 години, с изключение на поставените под запрещение и изтърпяващите наказание лишаване от свобода), като било отчетено и условието поставено от съда, същите освен избирателни права да имат и постоянен адрес на територията на община Варна към 30.04.2014г.

Тези твърдения обаче не отговарят на истината:

Не е вярно, че броят бил определен съгласно чл.4 ал.2 от специалния ЗПУГДВМС, който гласи: „Право да гласуват на местен референдум и на общо събрание на населението имат гражданите на Република България с избирателни права, които имат постоянен или настоящ адрес, когато той е различен от постоянния, на територията на съответните община, район, кметство, населено място, квартал **през последните 6 месеца преди насрочването на референдума.**“

При определянето на броя не е отчетено законовото изискване за 6 месечна уседналост и в протокола от 04.07.2014г. **не е вписан** реалният брой на гражданите в община Варна с избирателни права за гласуване на местен референдум съгласно разпоредбата на чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС, който е около 290000. **Вписаният в протокола брой** на гражданите 303706 е определен без да е отчетено изискването за 6 месечна уседналост, което дава разлика между реалния и вписания брой граждани от около 14000. Тази разлика е толкова съществена, че при наличието ѝ изпълнението на съдебното решение е равностойно на цялостно или пълно неизпълнение. С тази разлика е невъзможно да се постигне целият резултат – да се определи база за правилно определяне на необходимия брой коректни записи в подписката, спрямо която да се пресметне дали признатите за коректни 14854 записа са над или под 1/20 или 5%.

За нагледност, при отчитане на изискването за уседналост, както изисква чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС броят на признатите за коректни 14854 записа е над 5% от 290000 и е достатъчен да задължи ОС Варна да обсъди и вземе решение по предложението за местен референдум. При неотчитане на изискването за уседналост обаче, както е в случая, броят на признатите за коректни 14854 записа е под 5% от 303706 и е недостатъчен.

II. Искане и доводи за незаконосъобразност на обжалваното определение.

С обжалваното определение АССГ е оставил без разглеждане искането ни от 29.07.2014 г. за тълкуване на понятието „избирателни права“ в диспозитива на съдебното Решение №3434/21.05.2014 г. по адм.дело №2552/2014 г. като недопустимо с аргумент, че самото съдебно решение било вече изпълнено.

То е неправилно. Обжалва се на основание чл.209 т.3 във връзка с чл.236 от АПК. **МОЛЯ да го отмените и върнете делото за разглеждане на искането за тълкуване на диспозитива на съдебното решение по същество по следните съображения:**

1. Не е налице изпълнение на съдебното решение по изложените в т.І. доводи.

2. Съдът неправилно е приел за безспорно, че в изпълнение на влязлото в сила решение ответникът е съставил протокол от 04.07.2014 г., в който е вписал общият брой гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на Варна към 30.04.2013 г.

Безспорно е, че този протокол е съставен от ответника в изпълнение на съдебното решение. Спорно е обаче какви избирателни права е имал предвид съдът в диспозитива на съдебното решение и дали същите избирателни права е имал предвид ответникът при определянето на броя на гражданите, вписан в протокола от 04.07.2014г.

Този въпрос е особено важен, тъй като в никакъв случай не може да се приеме за безспорно, че **каквото и да бъде вписано в протокола**, каквито и избирателни права да е имал предвид административният орган при определянето на броя на гражданите, щом в изпълнение на съдебното решение има съставен протокол, **с неговото съставяне съдебното решение е изпълнено.**

3. Нарушен е чл.12 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Съдът е пропуснал да разгледа и прецени доводът ни в раздел „Допустимост“ на искането за тълкуване, че **именно** поради неправилното тълкуване от ГД „ГРАО“ на понятието „избирателни права съгласно чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС“ съдебното решение **не е изпълнено** по смисъла на чл.251 ал.2 от ГПК и именно това **неизпълнение** определя допустимостта на искането за тълкуване на диспозитива. Пропускът на съда да разгледа и прецени този **решаващ** довод за допустимост е съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като по този начин инициативният ни комитет е лишен от възможността да се сдобие с мотивиран съдебен акт с произнасяне по съществуващото на искането за тълкуване на понятието „избирателни права съгласно чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС“, с което понятие, волно или неволно, е злоупотребено в протокола от 04.07.2014 г., съставен ГД „ГРАО“ в изпълнение на влязлото в сила решение, а също така и в представеното на съда становище вх.№ 22364 от 25.08.2014г. по описа на АССГ.

Злоупотребата се състои в това, че според твърденията на ГД „ГРАО“ в протокола е вписан броят на гражданите с „избирателни права съгласно чл.4 ал.2 от ЗПУГДВМС“, т.е. на гражданите с право да гласуват на местен референдум, но в действителност това не е вярно, тъй като не е отчетено изричното изискване в този член за 6 месечна уседналост.

4. Допуснатото по делото становище с вх.№ 22364 от 25.08.2014г. е недопустимо. Негов автор е главен юрисконсулт Пламен Кованджиев, но той го е подписал и представил на съда **в качеството си** на процесуален представител на министъра на регионалното развитие и на Министерството на регионалното развитие, но не и като процесуален представител на административния орган, конституиран като ответник.

Приложения: Копие от становище на главния директор на ГД „ГРАО“ Иван Гетов изх.№ 92-00-326 от 28.08.2014г. по описа на МРР и препис от частната жалба.

Гр. Варна, 18.09.2014г.

С уважение: . . . . /Юлиян Чолаков/